

[Christmas Møller.]

at det vilde være urimeligt, om de Rederier, som straks efter 9. April behandlede de i deres Tjeneste ansatte Folk gunstigt derigennem, at de ydede Forstrækninger, Træk o. s. v. til de søfarendes Paarørende herhjemme, økonomisk skulde have et betydeligt Tab ved dette, medens Rederier, som enten ikke gjorde det eller ikke magtede en saadan Opgave, skulde slippe økonomisk bedre. Derfor har man stillet et Ændringsforslag, som oprindeligt havde den Karakter, at samtlige de Beløb, Rederierne havde udlagt i denne Periode, skulde refunderes af Staten; men under Forhandlingerne har Ændringsforslaget faaet den Form, at ved Opgørelsen gaar den Gæld, som den søfarende har til Rederiet, ind sammen med den Gæld, som den paagældende søfarende har til Staten.

Der har i Udvalget været, kan jeg sige, ret divergerende Meninger om, hvilket Beløb der i Henhold til § 3 i Slutningen skulde fastsættes vedrørende Poolpengene, saaledes at man kunde komme til det rigtige Beløb vedrørende Netto-Poolpengene. Ministeren havde foreslaaet 49 Kr.; i Udvalget mente man fra alle Sider, at dette var meget lavt, og det tror jeg ogsaa er rigtigt. Man er kommet til 56 Kr., hvilket efter vor Opfattelse ogsaa er noget lavt, men nu er vi altsaa blevet enige om denne Forbedring.

De andre Ændringsforslag, som er stillet, skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger om — de er i det store hele af teknisk Karakter — ud over en enkelt angaaende Ændringen af § 8. Det Afsnit, hvori § 8 indeholdes, omhandler jo Erstatning for mistede Ejendele og for Tort og Lidelse ved Interenering, for saa vidt denne ikke skyldes paagældendes eget, selvstændigt tilregnelige Forhold. Udvalget har drøftet Spørgsmaalet om disse Medborgere, som jo i mange Tilfælde har været udsat for en meget daarlig Behandling, og vi har tilsluttet os, at den Sammenligning, som den højtærede Minister i sit Forslag her havde anstillet med den Behandling, der gives efter Loven om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, bliver opretholdt, dog saaledes at det oprindelige Forslags Stk. 3 ændres derigennem, at Bestemmelsen om de 25 Kr. udgaar, saaledes at alle omfattes af de 50 Kr., og at Bestemmelsen om de 56 Kr., som skal godtgøres ved Pool-Afregningen, gælder ogsaa for disse Personer. Derved gives der en Del Mennesker — det er ikke saa forfærdelig mange — en betydelig bedre Behandling end den, de vilde have faaet efter det oprindelige Lovforslag. Jeg skal her bemærke, at det Loft

over, hvad den enkelte søfarende kan faa, som indeholdes i Lovforslagets § 5, og som man fra enkelte Sider har udtalt Ønske om maatte bortfalde, har Ministeren krævet opretholdt, og der stilles ikke Ændringsforslag i den Retning. Loftet maa naturligvis ogsaa gælde de søfarende, der omfattes af § 8.

Jeg tror altsaa, vi har Lov til at sige, at Udvalget ved sin Gennemgang af Lovforslaget har faaet gennemført ikke ubetydelige Forbedringer, og at Afregningen for samtlige søfarende, naar den nu kan paa-begyndes, vil stille sig ikke saa lidt gunstigere end efter det oprindelige Forslag. Det er dog klart, at der for adskillige — hvor mange er der vist ingen, der i Øjeblikket kan vide noget som helst om — vil blive en Debet-saldo tilbage. Medens et enkelt Parti, det kommunistiske, har stillet Forslag om, at denne skulde stryges, har et saadant Synspunkt ikke kunnet samle Udvalget, og man kan vel ogsaa sige, at hvis en saadan Debet-saldo i alle Tilfælde skulde stryges, hvorfor skal man saa i det hele taget foretage en Afregning og en Opgørelse — og derefter bare stryge Beløbet! Dog, lad det nu være, der er i Udvalget Enighed om, at med Hensyn til de Debetsaldi, der bliver tilbage, vil Statsmagten optræde som en fair og ordentlig Kreditor og vil naturligvis hjælpe de paagældende bedst muligt.

Et Spørgsmaal er ikke omtalt i Betænkningen, ligesom der ikke er stillet Ændringsforslag desangaaende, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes Myndighederne, i dette Tilfælde Skattemyndighederne — om hvilke det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard for et Øjeblik siden sagde, at han længtes efter, hvad Skattekommissionen skulde finde paa; dette er maaske lidt meget sagt — skal forholde sig over for de Personer, det her drejer sig om, Personer, som det paagældende Aar ved denne Opgørelse faar en betydelig Indtægt, enten de saa faar Pengene direkte udbetalt eller indirekte faar en Indtægt derigennem, at de bliver fri for deres Gæld. Jeg har forhørt mig desangaaende hos Finansministeren, baade om dette specielle Forhold og ogsaa vedrørende andre Forhold, hvor Medborgere vil komme i den Situation, at de samler en Række Aars Indtægter op til en samlet Sum. Der vil fra Finansministeren fremkomme et Lovforslag om, hvorledes de paagældende Personer skal beskattes, saaledes at de f. Eks. ikke bliver beskattet af 10 000 Kr. for et Aar, hvis det er det Beløb, de faar, men bliver beskattet, forstaar jeg, som om de havde haft en Indtægt af $5 \times 2\,000$ Kr. eller af 3 000 og 3 000 og 4 000 Kr., hvorledes det nu kan opgøres;